

Deze uitgave bevat:

Bijbel in de Herziene Statenvertaling

Psalmen 1773

12 Gezangen

‘Ere zij God’

‘Een vaste burcht is onze God’

De christelijke gebeden

De klassieke liturgische formulieren

Kort Begrip

Ziekentroost

De hertaalde liturgische formulieren

De belijdenisvragen van Voetius

De belijdenisvragen in gebruik in
de Christelijke Gereformeerde Kerken

INHOUD

Het Oude Testament

GENESIS	1
EXODUS	69
LEVITICUS	126
NUMERI	167
DEUTERONOMIUM	225
JOZUA	273
RICHTEREN	304
RUTH	337
1 SAMUEL	342
2 SAMUEL	384
1 KONINGEN	420
2 KONINGEN	462
1 KRONIEKEN	503
2 KRONIEKEN	540
EZRA	587
NEHEMIA	601
ESTHER	620
JOB	630
PSALMEN	677
SPREUKEN	789
PREDIKER	833
HOGLIED	844
JESAJA	851
JEREMIA	936
KLAAGLIEDEREN	1020
EZECHIËL	1030
DANIËL	1098
HOSEA	1120
JOËL	1132
AMOS	1137
OBADJA	1147
JONA	1149
MICHA	1152
NAHUM	1160
HABAKUK	1164
ZEFANJA	1168
HAGGAI	1172
ZACHARIA	1175
MALEACHI	1188

Het Nieuwe Testament

MATTHEÛS	1195
MARKUS	1240
LUKAS	1269
JOHANNES	1318
HANDELINGEN	1353
ROMEINEN	1399
1 KORINTHE	1419
2 KORINTHE	1438
GALATEN	1451
EFEZE	1458
FILIPPENZEN	1465
KOLOSSENZEN	1470
1 THESSALONICENZEN	1475
2 THESSALONICENZEN	1479
1 TIMOTHEÛS	1482
2 TIMOTHEÛS	1488
TITUS	1492
FILEMON	1495
HEBREEËN	1497
JAKOBUS	1512
1 PETRUS	1517
2 PETRUS	1523
1 JOHANNES	1527
2 JOHANNES	1532
3 JOHANNES	1533
JUDAS	1534
OPENBARING	1536

HET OUDE TESTAMENT

HET EERSTE BOEK VAN MOZES

GENESIS

De schepping

1^aIn het begin schiep God de hemel en de aarde.

²De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

³En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

⁴En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

⁵En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest:^{*} de eerste dag.

⁶^bEn God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water!

⁷En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^dboven het gewelf is. En het was zo.

⁸En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

⁹En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

¹⁰En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

¹¹En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaaddragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo.

¹²En de aarde bracht groen voort, zaaddragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is,

naar hun soort. En God zag dat het goed was.

¹³Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

¹⁴En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot aanduiding van vaste tijden^{*} en van dagen en jaren!

¹⁵^gEn laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

¹⁶En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; *en* ook de sterren.

¹⁷En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,

¹⁸om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was.

¹⁹Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

²⁰En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf!

²¹En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²²En God zegende ze en zei: ^hWees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

²³Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

²⁴En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee,

1:5 *Toen ... geweest* - Letterlijk: En het werd avond en het werd morgen; zie ook de verzen 8, 13, 19, 23 en 31.

1:14 *tot aanduiding van vaste tijden* - Letterlijk: tot tekenen en tot vaste tijden.

kruijpende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo.
²⁵ En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruijpende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²⁶ En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruijpende dieren die over de aarde kruijen!

²⁷ En God schiep de mens ¹naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; ¹mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

²⁸ En God zegende hen en God zei tegen hen: ^kWees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruijen!

²⁹ En God zei: Zie ¹Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

³⁰ ^mMaar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruijt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

³¹ En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ⁿhet was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.

² ^oToen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.

³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

^aJob 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3 ^bPs. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^cPs. 33:7; 136:6;

Spr. 8:24 ^dPs. 148:4 ^eJob 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6 ^fPs. 136:7 ^gDeut. 4:19; Jer. 31:35 ^hGen. 8:17 ⁱGen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efez. 4:24; Kol. 3:10 ^jMatt. 19:4 ^kGen. 8:17; 9:1,2,7 ^lGen. 9:3; Ps. 104:14,15 ^mPs. 104:14 ⁿDeut. 32:4; Mark. 7:37 ^oEx. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4

De schepping van de mens

⁴ Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam,* toen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte –

⁵ er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,

⁶ maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem –

⁷ toen vormde de HEERE God de mens *uit* ⁸het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^btot een levend wezen.

⁸ Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

⁹ En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^cde boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

¹¹ De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.

¹² En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.

¹³ En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.

¹⁴ En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

2:4 *Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam* - Letterlijk: Dit zijn de afstammelingen van de hemel en de aarde.

¹⁵ De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

¹⁶ En de HEERE God gebood de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, ¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

¹⁸ Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als *iemand* tegenover hem.

¹⁹ De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam* om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.

²⁰ Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als *iemand* tegenover hem.

²¹ Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.

²² En de HEERE God bouwde de rib die Hij ^duit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

²³ Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^ebeen van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin* genoemd worden, want uit de man is zij genomen.

²⁴ Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ^gen zij zullen tot één vlees zijn.

²⁵ En zij waren beiden ^hnaakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

^a1 Kor. 15:47 ^b1 Kor. 15:45 ^cOpenb. 2:7

^d1 Kor. 11:8 ^eMal. 2:14; Efez. 5:30,31

^fMatt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31

^g1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29 ^hGen. 3:7

De zondeval

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

² En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

³ maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

⁴ Toen zei de slang ^ategen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

⁵ Maar ^bGod weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en *dat* u als God* zult zijn, goed en kwaad kennend.

⁶ En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begeerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook *wat* aan haar man, die bij haar was, ^cen hij at *ervan*.

⁷ Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ^dnaakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

⁸ En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.* Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

⁹ En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

¹⁰ En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

¹¹ En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten

2:19 *Adam* - Volgens Griekse vertaling;

Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4.

2:23 *mannin* - Of: vrouw; het Hebreeuwse "isha" (vrouw) is afgeleid van "ish" (man).

3:5 *als God* - Of: als goden.

3:8 *de wind in de namiddag* - Letterlijk: de wind van de dag.

waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

¹²Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb *ervan* gegeten.

¹³En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: ^eDe slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten.

¹⁴Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt

onder al het vee en onder alle dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven.

¹⁵En Ik zal ^fvijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

^gDat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

¹⁶Tegen de vrouw zei Hij:

Ik zal uw moeite in uw zwangerschap* zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, ^hmaar hij zal over u heersen.

¹⁷En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u gebod: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt;

met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven;

¹⁸dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten.

¹⁹In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren.

²⁰En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva,* omdat zij moeder van alle levenden is.

²¹En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleedde hen *daarmee*.

²²Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

²³Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

²⁴Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog,* om de weg naar de boom des levens te bewaken.

^a2 Kor. 11:3 ^bJoh. 8:44 ^cRom. 5:12,14,15 enz.;

¹ Tim. 2:14 ^dGen. 2:25 ^eOpenb. 12:13

^fMatt. 4:1 ^gKol. 2:15 ^h1 Kor. 14:34;

¹ Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6

Kaïn en Abel

4 En Adam had gemeenschap met Eva,* zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn,* en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

²En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kaïn werd bewerker van de aardbodem.

³En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE een offer bracht.

⁴Ook Abel bracht *een offer*, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. ^aDe HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer,

⁵maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd zakken.

⁶En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent u *in woede* ontstoken en waarom heeft u uw hoofd *laten* zakken?

⁷Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw *hoofd* kunt opheffen? Maar als u niet

3:24 *een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog* - Letterlijk: en de vlam van het wentelende zwaard.

4:1 *had gemeenschap met Eva* - Letterlijk: hij kende Eva; zie ook verzen 17 en 25.

4:1 *Kaïn* betekent: gekregen.

3:16 *uw moeite in uw zwangerschap* - Letterlijk: uw zwoegen en uw zwangerschap.

3:20 *Eva* betekent: leven.

het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.

⁸ En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel ^b en hem doodde.

⁹ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet *het* niet; ben ik de hoeder van mijn broer?

¹⁰ En Hij zei: Wat hebt u gedaan! ^cEr is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.

¹¹ Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengegaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

¹² Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; ^du zult dolend en dwalend over de aarde *gaan*.

¹³ En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden.*

¹⁴ Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde *gaan*; ^een het zal zo zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden.

¹⁵ Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zevenvoudig gewroken worden! En de HEERE merkte Kaïn met een teken, zodat niemand die hem tegenkwam, hem zou doden.

¹⁶ Toen ging Kaïn weg van het aangezicht van de HEERE; en hij woonde in het land Nod,* ten oosten van Eden.

^aHebr. 11:4 ^bMatt. 23:35; 1 Joh. 3:12; Judas vs. 11

^cHebr. 12:24 ^dSpr. 28:17 ^eJob 15:20,21 enz.

Nageslacht van Kaïn

¹⁷ En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoeh. *Kaïn* was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoeh.

4:13 *Mijn misdaad ... te worden* - Of: mijn schuld is te groot om te dragen.

4:16 *Nod* betekent: dwalen.

¹⁸ En bij Henoeh werd Hirad geboren; en Hirad verwekte Mechujaël; en Mechujaël verwekte Methusaël; en Methusaël verwekte Lamech.

¹⁹ Lamech nam voor zichzelf twee vrouwen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere Zilla.

²⁰ Ada baarde Jabal; die werd de vader van wie tenten bewonen en vee houden.

²¹ En de naam van zijn broer was Jubal. Deze werd de vader van allen die harp en fluit kunnen bespelen.

²² Ook Zilla baarde: Tubal Kaïn, een smid, *vader van* alle koper- en ijzerbewerkers; en de zuster van Tubal Kaïn was Naëma.

²³ En Lamech zei tegen zijn vrouwen:

Ada en Zilla, luister naar mijn stem, vrouwen van Lamech, hoor mijn woorden aan:

Voorzeker! Ik doodde een man om mijn wond

en een jongen om mijn striem!

²⁴ Want Kaïn wordt ^azevenvoudig gewroken,

maar Lamech zeventig maal zevenmaal.

²⁵ En Adam had opnieuw gemeenschap met zijn vrouw en zij baarde een zoon, en zij gaf hem de naam Seth.* Want, *zei ze*, God heeft mij ander nageslacht gegeven* in de plaats van Abel; Kaïn heeft hem immers gedood.

²⁶ En ook bij Seth werd een zoon geboren, en hij gaf hem de naam Enos. Toen begon men de Naam van de HEERE aan te roepen.

^aVers 15

Geslachtsregister van Adam tot Noach

5 Dit is het boek van de afstammelingen van Adam. Op de dag dat God Adam schiep, maakte Hij hem ^anaar de gelijkenis van God.

²^bMannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen, en Hij zegende hen en gaf hun de naam mens, op de dag dat ze geschapen werden.

4:25 *Seth* betekent: zetting.

4:25 *gegeven* - Letterlijk: gezet.

³ Adam leefde honderddertig jaar, en verwekte *een zoon* naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld; en hij gaf hem de naam Seth.

⁴ Adams dagen waren, ^cnadat hij Seth verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

⁵ Al de dagen die Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar; en hij stierf.

⁶ Seth leefde honderdvijf jaar, ^den verwekte Enos.

⁷ En Seth leefde, nadat hij Enos verwekt had, achthonderdzeven jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

⁸ Al de dagen van Seth waren negenhonderdwaalf jaar; en hij stierf.

⁹ Enos leefde negentig jaar, en verwekte ^eKenan.

¹⁰ En Enos leefde, nadat hij Kenan verwekt had, achthonderdvijftien jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹¹ Al de dagen van Enos waren negenhonderdvijf jaar; en hij stierf.

¹² Kenan leefde zeventig jaar, en verwekte Mahalaleël.

¹³ En Kenan leefde, nadat hij Mahalaleël verwekt had, achthonderdveertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹⁴ Al de dagen van Kenan waren negenhonderdtien jaar; en hij stierf.

¹⁵ Mahalaleël leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Jered.

¹⁶ En Mahalaleël leefde, nadat hij Jered verwekt had, achthonderddertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹⁷ Al de dagen van Mahalaleël waren achthonderdvijfennegentig jaar; en hij stierf.

¹⁸ Jered leefde honderdtweeënzestig jaar, en verwekte ^fHenoch.

¹⁹ En Jered leefde, nadat hij Henoch verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²⁰ Al de dagen van Jered waren negenhonderdtweeënzestig jaar; en hij stierf.

²¹ ^gHenoch leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Methusalach.

²² En Henoch ^hwandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²³ Al de dagen van Henoch waren driehonderdvijfenzestig jaar.

²⁴ Henoch wandelde met God, en hij was niet *meer*, ⁱwant God nam hem weg.

²⁵ Methusalach leefde honderdzeventachtig jaar, en verwekte Lamech.

²⁶ En Methusalach leefde, nadat hij Lamech verwekt had, zevenhonderdtweentachtig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²⁷ Al de dagen van Methusalach waren negenhonderdnegeenzestig jaar; en hij stierf.

²⁸ Lamech leefde honderdtweeëntachtig jaar, en verwekte een zoon.

²⁹ En hij gaf hem de naam Noach, ^{*} en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is.

³⁰ En Lamech leefde, nadat hij Noach verwekt had, vijfhonderdvijfennegentig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

³¹ Al de dagen van Lamech waren zevenhonderdzevenenzeventig jaar; en hij stierf.

³² Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth.

^aGen. 1:26; 9:6; 1 Kor. 11:7 ^bGen. 1:26;

Matt. 19:4; Mark. 10:6 ^c1 Kron. 1:1 ^dGen. 4:26

^e1 Kron. 1:2 ^f1 Kron. 1:3 ^gJudas vs. 14

^hHebr. 11:5 ²Kon. 2:11; Hebr. 11:5

Voorzegging van de zondvloed

6 En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden,

² dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

³ Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn.

⁴ In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren geko-

5:29 *Noach* - Er is een woordspel tussen de naam Noach 'rust' en het Hebreeuwse woord voor 'troosten'.

men en die *kinderen* voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

⁵ En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en *dat* ^aal de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren.

⁶ Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart.

⁷ En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb.

⁸ Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE.

^aGen. 8:21; Job 15:16; Spr. 6:14; Jer. 17:9; Matt. 15:19; Rom. 3:10,11,12; 8:6

Oprichting tot de bouw van de ark

⁹ Dit zijn de afstammelingen van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. ^aNoach wandelde met God.

¹⁰ En Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafeth.

¹¹ Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld.

¹² Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel* op de aarde.

¹³ Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.

¹⁴ Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken *ingedeeld* moet u deze ark maken en hem van binnen en van buiten met pek bestrijken.

¹⁵ Zo moet u hem maken: driehonderd el moet de lengte van de ark zijn, vijftig el zijn breedte en dertig el zijn hoogte.

¹⁶ U moet een lichtopening in de ark maken, en *de ark* afwerken tot op een

el van boven; en de deur van de ark moet u aan de zijkant plaatsen. U moet er een onderste, een tweede en een derde *verdieping* in maken.

¹⁷ En Ik, zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om alle vlees waarin een levensgeest is, van onder de hemel te gronde te richten; alles wat op de aarde is, zal de geest geven.

¹⁸ Maar met u zal Ik Mijn verbond maken; en ^bu moet in de ark gaan, u, uw zonen, uw vrouw en de vrouwen van uw zonen met u.

¹⁹ En u moet van al wat leeft, van alle vlees, twee van elk in de ark laten komen om *ze* met u in leven te houden: een mannetje en een vrouwtje moeten het zijn.

²⁰ Van de vogels naar hun soort, van het vee naar zijn soort, *en* van de kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort, zullen er twee naar u toe komen, om *ze* in leven te houden.

²¹ En u, neem voor uzelf van al het voedsel dat gegeten wordt, en verzamel dat bij u, zodat het voor u en voor hen tot voedsel zal zijn.

²² En Noach deed het; ^covereenkomstig alles wat God hem geboden had, zo deed hij.

^aGen. 5:22 ^b1 Petr. 3:20; 2 Petr. 2:5

^cGen. 7:5; Hebr. 11:7

De zondvloed

7 Daarna zei de HEERE tegen ^aNoach: Ga in de ark, u en heel uw gezin, want Ik heb gezien dat ^bu te midden van uw tijdgenoten voor Mijn aangezicht rechtvaardig bent.

²^cU moet voor uzelf van alle reine dieren zeven paar* nemen, een mannetje en zijn vrouwtje; maar van de dieren die niet rein zijn, *één* paar, een mannetje en zijn vrouwtje;

³ook van de vogels in de lucht zeven paar, mannelijk en vrouwelijk, om de soort* op heel de aarde in leven te houden.

6:12 *had een verdorven levenswandel* - Letterlijk: had zijn weg verdorven.

7:2 *zeven paar* - Letterlijk: zeven zeven; zie ook vers 3.

7:3 *soort* - Letterlijk: zaad of nageslacht.

⁴ Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen; en Ik zal al wat bestaat, wat Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen.

⁵ ^d En Noach deed overeenkomstig alles wat de HEERE hem geboden had.

⁶ Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam.

⁷ Toen ^e ging Noach met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem in de ark, vanwege het water van de vloed.

⁸ Van de reine dieren, van de dieren die niet rein waren, van de vogels en *van* alles wat over de aardbodem kruipt,

⁹ kwamen er twee *aan* twee naar Noach in de ark, mannelijk en vrouwelijk, zoals God aan Noach geboden had.

¹⁰ En het gebeurde na die zeven dagen dat het water van de vloed over de aarde kwam.

¹¹ In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet.

¹² En er was regen op de aarde, veertig dagen en veertig nachten.

¹³ Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafeth, de zonen van Noach, en *ook* Noachs vrouw en de drie vrouwen van zijn zonen met hen in de ark,

¹⁴ zij, en al de *wilde* dieren naar hun soort, al het vee naar zijn soort, alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, naar hun soort, en alle vogels naar hun soort, al wat gevleugeld is.

¹⁵ En van alle vlees waar een levensgeest in was, kwamen ze naar Noach in de ark, twee *aan* twee.

¹⁶ En die kwamen, kwamen *als* mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot *de deur* achter hem toe.

¹⁷ En de vloed was veertig dagen op de aarde, en het water nam toe en hief de ark omhoog, zodat hij van de aarde oprees.

¹⁸ En het water steeg en nam sterk toe op de aarde; en de ark dreef op het water.

¹⁹ Het water steeg meer en meer op de aarde, zodat alle hoge bergen die onder heel de hemel zijn, bedekt werden.

²⁰ *Nog* vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt.

²¹ ^f En alle vlees dat zich op de aarde bewoog, gaf de geest: de vogels, het vee, de wilde dieren en alle kruipende dieren, die over de aarde kropen, en alle mensen.

²² Alles met levensadem* in zijn neusgaten van alles wat op het droge *leefde*, stierf.

²³ Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, van mens tot dier, tot kruipende dieren en vogels in de lucht; verdelgd werden zij van de aarde. ^g Alleen Noach bleef over, en wat met hem in de ark was.

²⁴ En het water had honderdvijftig dagen *lang* de overhand op de aarde.

^a 2 Petr. 2:5 ^b Gen. 6:9 ^c Lev. 11

^d Gen. 6:22 ^e Matt. 24:38; Luk. 17:27;

^f 1 Petr. 3:20 ^f Luk. 17:27 ^g 2 Petr. 2:5

Einde van de zondvloed

8 En God dacht aan Noach en aan al de *wilde* dieren en al het vee dat bij hem in de ark was; en God liet wind over de aarde gaan, zodat het water bedaarde.

² Ook werden de bronnen van de watervloed en de sluizen van de hemel gesloten, en de regen uit de hemel werd gestopt.

³ Vervolgens vloeide het water van boven de aarde terug, gaandeweg vloeide het terug. Na verloop van honderdvijftig dagen werd het water minder.

⁴ En de ark bleef in de zevende maand, op de zeventiende dag van de maand, vastzitten op het gebergte van Ararat.

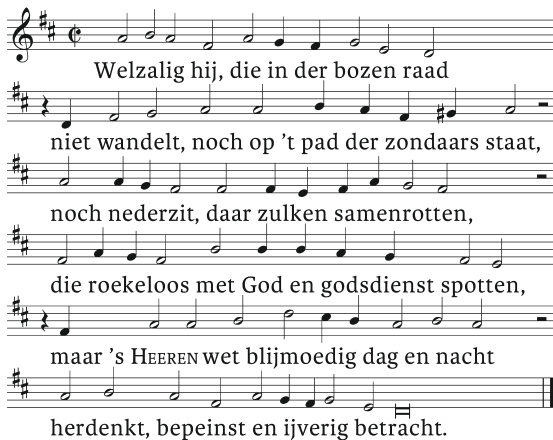
⁵ En gaandeweg werd het water minder, tot aan de tiende maand. In de tiende *maand*, op de eerste *dag* van de maand, werden de toppen van de bergen zichtbaar.

7:22 *levensadem* - Letterlijk: adem van levensgeest.

PSALMEN

PSALM 1

IONISCH



Welzalgig hij, die in der bozen raad
niet wandelt, noch op 't pad der zondaars staat,
noch nederzit, daar zulken samenrotten,
die roekeloos met God en godsdienst spotten,
maar 's HEEREN wet blijmoedig dag en nacht
herdenkt, bepeinst en ijverig betracht.

- 2 Want hij zal zijn gelijk *een frisse boom, in vetten grond geplant bij enen stroom, die op zijn tijd met vruchten is beladen en sierlijk pronkt met onverwelkte bladen. Hij groeit zelfs op in ramp en tegenspoed, het gaat hem wel, 't gelukt hem wat hij doet.*
- 3 Gans anders is 't met *hem, die 't kwaad bemint: hij is als kaf, dat wegstuift voor den wind, geen zondaar zal 't gewis verderf ontkomen, als in 't gericht door God wordt wraak genomen. Hij, die van deugd en godsvrucht is ontaard, zal niet bestaan, waar 't vrome volk vergaart.*
- 4 De HEER' toch slaat der *mensen wegen gâ, en wendt alom het oog van Zijn genâ*

op zulken, die, oprecht en rein van zeden,
 met vasten gang het *pad der deugd* betreden.
 God kent hun weg, die *eeuwig* zal bestaan,
 maar 't heilloos spoor der *bozen* zal vergaan.

PSALM 2

DORISCH

Wat drijft beheerst het woedend heidendom
 en heeft het hart der volken ingenomen?
 De koningen verheffen zich alom,
 de vorsten zijn vermetel saâmgekō - men,
 om God, den HEER', zelfs naar de kroon te steken
 en tegen Zijn Gezalfde op te staan.
 Zij spreken saâm: „Laat ons Hun banden breken,
 en van Hun juk en touwen ons ontslaan!’’

2 Maar *d' Opperheer*, Die Zijn gedachten stoel
 op starren sticht en grondvest op de wolken,
 zal lachen met dat vruchteloos gewoel
 en spotten met den waan der dwaze vol-ken.
 God zal Zijn wraak ontdekken voor hun ogen;
 straks gloeit de lucht door 't vlammend bliksemlicht.
 't Is God, Die spreekt; Hij dondert uit den hoge
 en jaagt den schrik Zijn haat'ren in 't gezicht:

- 3 „Durft gij bestaan te twisten met Mijn kracht?
Zal nietig stof Mij 't hoog gezag ontwringen,
of weerstand biên aan Mijn geduchte macht?
Ontziet Mijn toorn, verdoolde stervelingen,
gij zult vergeefs Mijn rijksbestel weerstreven.
Mijn Koning is gezalfd door Mijn beleid!
Hij, door Mijn hand op Sions troon verheven,
heerst op den berg van Mijne heiligheid.”
- 4 En Ik, die Vorst, met zoveel macht bedeed,
zal Gods besluit aan 't wereldrond doen horen.
Hij sprak tot Mij: „k Heb heden U geteeld:
Gij zijt Mijn zoon, Gij zijt Mijn eengeboren'.
Zeg vrij Uw eis, Ik zal Uw macht verhogen,
opdat Uw naam alom ontzaglijk zij;
het heidendom ligg' voor Uw stoel gebogen
en 't eind der aard' erkenn' Uw heerschappij!”
- 5 „Uw ijz'ren staf, die al hun macht verplet,
maak' hen eerlang eerbiedig' onderzaten
en noodzaak' hen te buigen voor Uw wet,
of sla z' aan gruis als pottenbakkersvaten!”
O vorsten, wilt de wet der wijsheid horen,
eer gij God Zelf en Zijn Gezalfdé hoont!
O rechters, tot den stoel der eer gekoren,
verdraagt Zijn tucht, die u Zijn liefde toont!
- 6 Vreest 's HEEREN macht en dient Zijn Majesteit.
Juicht, bevend op 't gezicht van Zijn vermogen,
en kust den Zoon, vanouds u toegezeid,
eer u Zijn toorn verdelg' voor aller o-gen,
u op uw weg tot stof doe wederkeren,
wanneer Zijn wraak, getergd door uw gedrag,
u onverhoeds zou door haar gloed verteren
tot staving van Zijn lang gehoond gezag.
- 7 Welzalgig zij, die naar Zijn reine leer
in Hem hun heil, hun hoogst geluk beschouwen,

die Sions Vorst erkennen voor hun Heer';
welzalig zij, die vast op Hem betrou-wen!

PSALM 3

IONISCH

Hoe vreeslijk groeit, o God,
het saâmgezworen rot
dergenen, die mij drukken!
Zij maken niet alleen
den opstand algemeen
om mij mijn kroon t' ontrukken,
maar velen doen van mij,
hoe bitter ik ook lij',
nog deze smaadtaal horen:
„God zal hem nu niet meer
verlossen als weleer;
hem is geen heil beschoren!”

- 2 Maar, trouwe *God*, *Gij* zijt
het *schild*, dat *mij* bevrijdt,
mijn *eer*, mijn *vast* betrouwen!
Op *U* vest ik het oog:
Gij heft mijn *hoofd* omhoog,
en doet *m'* *Uw* *gunst* aanschouwen!
'k Riep *God* niet vrucht'loos aan;
Hij wil *mij* niet versmaân
in *al* mijn tegenheden.
Hij zag van *Sion* neer,
de woonplaats van *Zijn* eer,
en hoorde mijn gebeden.
- 3 Ik lag en *sliep* gerust,
van 's *HEEREN* trouw bewust,
tot ik verfrist ontwaakte;
want *God* was aan mijn zij,
Hij ondersteunde mij
in 't leed, dat mij genaakte.
Ik zal vol heldenmoed,
daar mij *Zijn* hand behoedt,
tienduizenden niet vrezen,
schoon ik van allen kant
geweldig aangerand
en fel geprangd moog' wezen.
- 4 Sta op, verlos mij, *HEER'*!
Gij hebt, o *God*, weleer
getoond voor mij te waken,
mijn haters onderdrukt,
en mij 't gevaar ontrukt.
Gij sloegt hen op de kaken,
verbrekend onverwacht
hun tanden door *Uw* macht.
'k Heb *d'* overhand verkregen.
Gij, *HEER'*, alleen *Gij* zijt
Verwinnaar in den strijd,
en geeft *Uw* volk den zegen.